

startup

Elke week belicht *nrc.next* een startup met potentie. Deze week: snel en goedkoop een contract opstellen.

Zo simpel kan een contract zijn

Bedrijf: Legalloyd
Oprichters: Philip de Roos (32) Leopold van Oosten (34) en Sjoers Dobbelaar (30)
Medewerkers: 14

Met groot succes doen juristen al jarenlang alsof contracten opstellen verschrikkelijk ingewikkeld is. Zelfs voor simpele contracten schakelen de meeste mensen daarom een administratiekantoor of advocaat in. Maar volgens de oprichters van startup Legalloyd kan een contract opstellen veel makkelijker en goedkoper; zij bieden online templates aan die je simpel kunt personaliseren. Ze kregen vorige week een investering van een half miljoen euro.

Wat doen ze?

Op hun site kies je wat voor contract je nodig hebt, zoals bijvoorbeeld een arbeidsovereenkomst, huurcontract of licentie voor auteursrecht. Je vult online een vragenlijst in en daarna is het contract gelijk klaar om te downloaden. Een jurist doet een snelle laatste check. Ze hebben nu zo'n 100 templates op de website staan, maar je kunt altijd om een specifiek contract bij ze vragen.

Wat is het verdienmodel?

Je kunt contracten per stuk bestellen (prijs varieert van 9 euro tot 100 euro), of een abonnement nemen. Voor 9 euro per maand mag je bijvoorbeeld elke maand een contract downloaden.

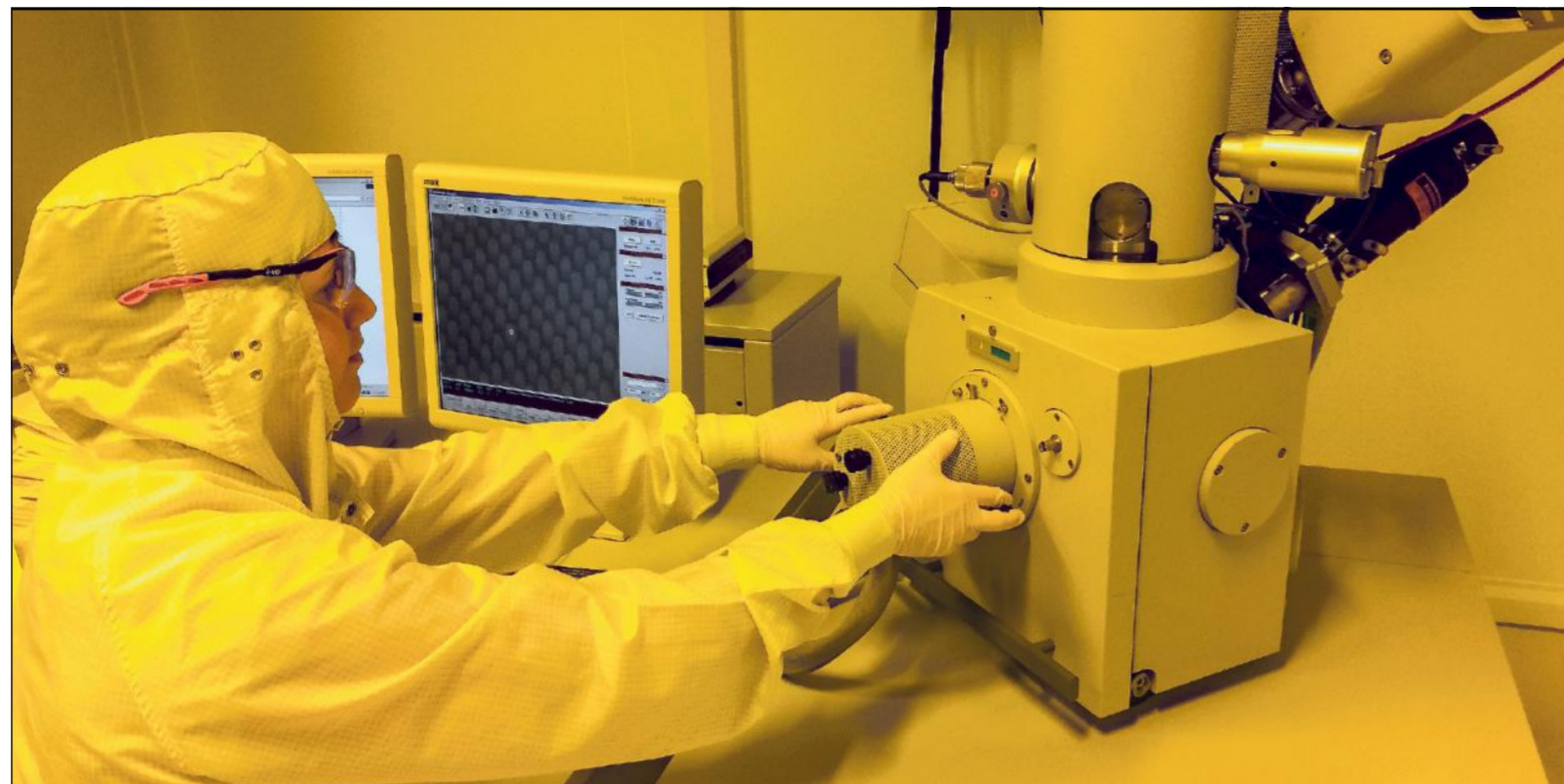
Voor wie is dit handig?

Voor iedereen die weleens een contract nodig heeft. Dat zullen voornamelijk ondernemers zijn. Grote bedrijven hebben vaak zelf een jurist in dienst. Ze hebben nu zo'n 200 klanten, onder andere Blendle en de *Correspondent*.

Kun je voorbeeldcontracten niet gratis online vinden?

Met wat googelen kom je op internet ook gratis templates tegen. Maar het wil niet zeggen dat die up-to-date zijn. Met haar software staat Legalloyd garant voor de contracten die ze opstellen.

CHARLOTTE VAN 'T WOUT

Zij weten pas écht wat precisiewerk is

Minuscuul Eén van de grootste nanotechnologielabs ter wereld staat in Twente. Hier worden computerchips gemaakt, maar ook **nanocamera's die de bloedbaan kunnen filmen, of sensoren voor in sportschoenen.**

ANTON GOEGBEUR

ENSCHEDÉ. In Twente zijn ze de grootste in het kleinste. Nergens in Nederland onderzoeken zo veel mensen nanotechnologie als op de universiteitscampus van de Universiteit Twente. De campus, in de jaren zestig aangelegd naar voorbeeld van Amerikaanse colleges, ligt op een uitgestrekt landgoed nabij Hengelo en Enschede. In een labyrint van residenties, sportvelden en faculteiten ligt het Mesa+ instituut. Ruim vijfhonderd hoogleraren, studenten en bedrijfslaboranten ontwikkelen hier nanotechnologie.

De schaal waarop deze onderzoekers werken is de nanometer, een afstandsmaat in de wereld van atomen en moleculen. Een nanometer is een miljardste deel van een meter. Ter illustratie: één haar is 80.000 nanometer dik en vingernagels groeien met een snelheid van 1 nanometer per seconde.

Om de wereld van atomen en moleculen te onthullen gebruiken ze in Twente geavanceerde microscopen. Op zo'n kleine schaal krijgt materie nieuwe eigenschappen. Glas kan dan geleiden als koper, een vaste materie transparanter dan glas. De technologie wordt toegepast in computerchips en sensoren, maar ook steeds meer binnen de geneeskunde. De mogelijkheden lijken eindeloos. Toch doet Dave Blank, directeur van Mesa+, niet aan sciencefiction. „Het gaat steeds sneller. Wij werken aan dingen die de komende jaren gemeengoed worden.” Vandaag de dag worden heel wat computerchips en sensoren op deze microscopische schaal gemaakt.

Paradepaardje

Mesa+ werd eind jaren negentig opgericht. Blank: „De universiteit had vroeg door dat nanotechnologie een belangrijk vakgebied zou worden. Het instituut deelt samen met de faculteit natuurwetenschappen de Carré, een imposante, moderne kubus van zo'n vijf verdiepingen. Het pand huisvest lesruimte en laboratoria, maar het paradepaardje van de Twentse nanotech ligt aan de overkant. Een loopbrug leidt naar het Nanolab, de 'cleanroom' waar onderzoekers met de

geavanceerde apparatuur werken in een extreem schone omgeving.

In het verlichte Nanolab van Mesa+, zo'n twee tennisbanen groot, doen hoogleraren, studenten en bedrijfsmedewerkers naast elkaar onderzoek. De laboranten zijn van top tot teen bedekt, want zelfs het kleinste stofje kan de meetresultaten beïnvloeden. Ook de universiteiten in Delft, Eindhoven en Groningen hebben een gespecialiseerd Nanolab waar academici en bedrijven gebruik van maken.

Mesa+ is uitgegroeid tot één van 's werelds grootste onderzoekscentra, eentje die niet onderdoet voor laboratoria van Amerikaanse universiteiten. „Onderzoekcentra uit de hele wereld doen beroep op onze ervaring om zelf ook met nano te beginnen”, vertelt Blank. De motor achter het succes zijn geen grote multinationals of mega-investeerders. Mesa+ is opgericht met eigen middelen, regionale, landelijke en Europese fondsen.

Promovendus Wouter Vijselaar (28) onderbreekt zijn onderzoek even en komt naar buiten. Hij is bezig met een methode om water te splitsen in water- en zuurstof met de hulp van zonlicht. Ondanks de verschillende belangen werken de onderzoekers volgen Vijselaar graag samen. „Je kunt gerust iemand op de schouder tikken voor hulp.” Bedrijven zijn terughoudender, maar dat vindt Vijselaar logisch. „Zij betalen per uur, het is hun tijd en geld. Ze helpen graag maar dan moet er ook iets voor hen inzitten.”

Intelligente scalpels

Eén van de nieuwe vindingen waar Mesa+ aan werkt is de ontwikkeling van een ademtester die aan de hand van moleculen in je adem meet of je al dan niet ziek bent. „Vooral in ontwikkelingslanden waar een arts niet altijd in de buurt is, is zo'n ademtester nuttig in het voorkomen van epidemieën”, zegt Blank. Binnen de geneeskunde gaat nanotechnologie volgens de directeur grote verandering teweeg brengen. In plaats van duurderde en grotere MRI- en CT-scans kan nanotechnologie de diagnose toegankelijker en goedkoper maken. Blank: „Eén molecuule volstaat om een tumor vast te stellen.”

Ruim veertig hoogleraren doen onder-

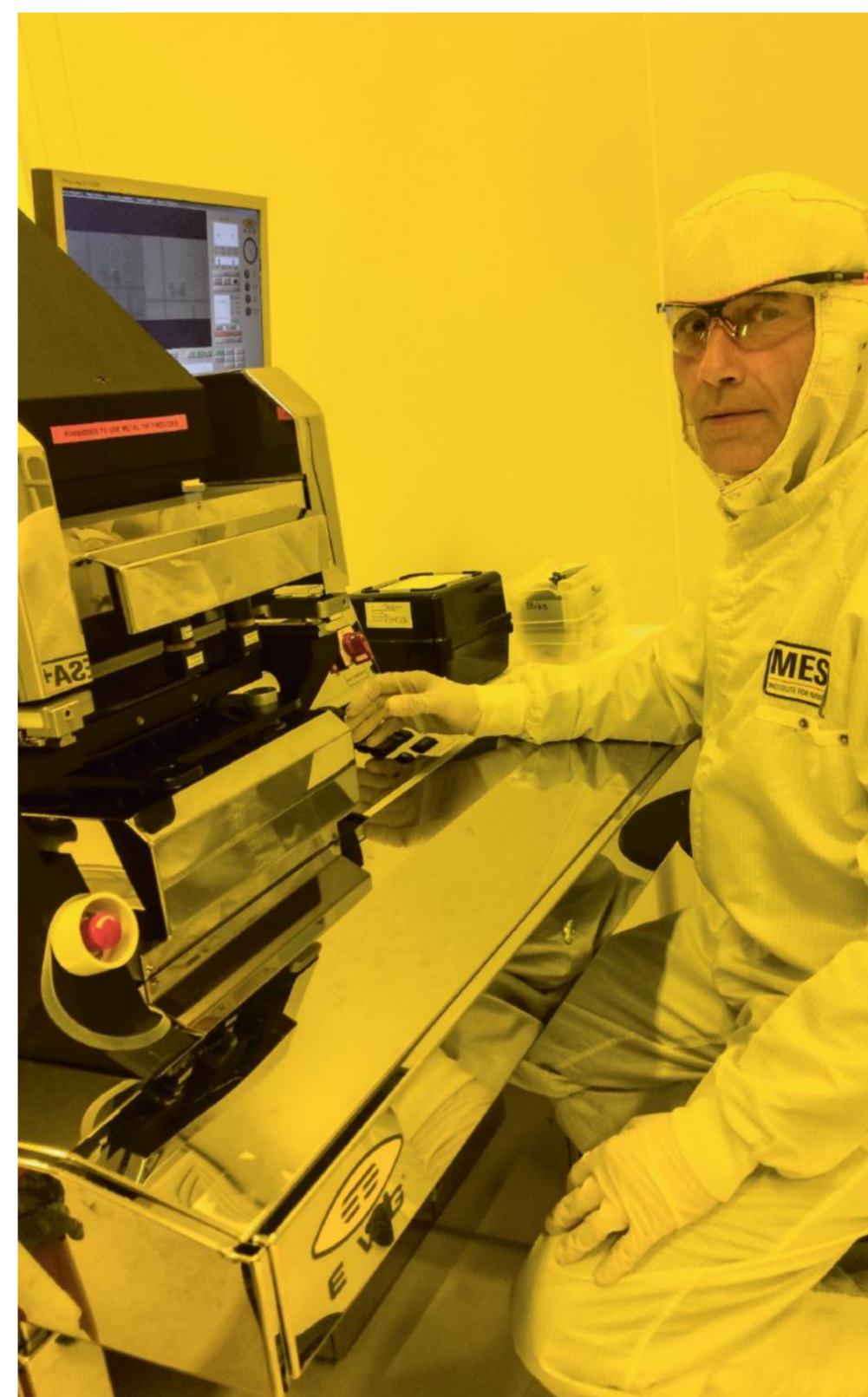
Ze werken aan een ademtester die met hulp van moleculen meet of je ziek bent

zoek aan Mesa+, ieder heeft een eigen onderzoeksveld. De lijst van toepassingen is eindeloos. Van nanocamera's die de bloedbaan kunnen filmen tot het coderen van een kredietkaart met zonnlichtsensoren. Ontdekkingen leiden tot academische publicaties, maar dat volstaat niet voor Blank. Hij wil dat nano ook toepasbaar is in de praktijk. Het precisiewerk van nano kan operaties bijvoorbeeld minder ingrijpend maken door intelligente scalpels die exact op de juiste plek snijden.

Het instituut werkt bewust samen met het bedrijfsleven. De hoogleraren van Universiteit Twente delen het lab met bedrijven en studenten. Een bedrijf heeft onvoldoende geld om een eigen nanolab te bouwen, ze huren een plaatsje op de universiteit en scouten talentvolle studenten. Sommigen krijgen een vast contract aangeboden, anderen verkiezen te promoveren of brengen hun uitvinding zelf op de markt en beginnen een startup. Elk jaar komen er drie à vier spin-offs bij. In het Nanolab worden niet alleen sensoren ontwikkeld voor geavanceerd wetenschappelijk onderzoek. Ook in iets alle-daags als sportschoenen vind je Twentse nanosensoren terug, om afstanden en snelheden bij het hardlopen te meten.

Niemand kan meekijken

Het Nanolab is eigenlijk te klein om te beantwoorden aan de vraag van de bedrijfswereld. „Een hoekje in het lab vrijmaken volstaat niet meer”, vertelt Roy Kolkman, directeur van de High Tech Factory. De groeiende vraag naar een afgesloten werkplek waar niemand kan meekijken en machines niet gedeeld hoeven te worden leidde in 2010 tot de High Tech Factory. In tegenstelling tot de open vloer van het Nanolab is de High Tech Factory opgedeeld in vijftien afzonderlijke laboratoria, die bedrijven kunnen huren en zelf inrichten. Kolkman en zijn collega Janneke Hoedemaekers zijn ervan overtuigd dat de beschikbare fondsen ondernemers in staat stellen zelf een lab te installeren. „Wij hebben niet de grote budgetten als de laboratoria in de Verenigde Staten maar onze stap voor stap aanpak - met de nadruk op samenwerking - werkt ook”, concludeert Hoedemaekers.

Een dag in het lab, waar niemand in komt zonder beschermende kleding. FOTO'S BUBCLEAN

carrièreswitch

Mijn ouders waren ontgoocheld

Kiezen voor een compleet andere carrière, je moet het durven. Karin Malfait (40) deed het gewoon. Zij nam ontslag als architect en begon een kinderkledingwinkel in het Vlaamse Opwijk.

Hoogtepunt: „Dat we naast de webwinkel ook een 'stenen winkel' openden.”

Dieptepunt: „Als het uitverkoop is en ik tegelijkertijd de nieuwe collectie moet kiezen, wordt het me wel eens te veel”

Minder tijd om creatief te zijn

„Geef je alles op om winkeltje te gaan spelen?” reageerden mijn vader en moeder ontgoocheld toen ik vertelde dat ik ontslag zou nemen als architect. Ik had toch niet voor niets vijf jaar gestudeerd en twee jaar stage gelopen? Ja, architect is een mooi beroep. Vooral toen ik bij een zelfstandig bureau werkte. Maar ik verdiende er weinig dus stapte ik over naar de gemeente, daarna werd ik architect bij de Belgische Spoorwegen. Op een gegeven moment was ik vooral bestekken aan het nalezen en budgetten aan het berekenen. Als architect heb je steeds minder tijd om creatief te zijn, want nieuwe wetgeving rond energie en veiligheid bezorgt je een hoop extra administratief werk.

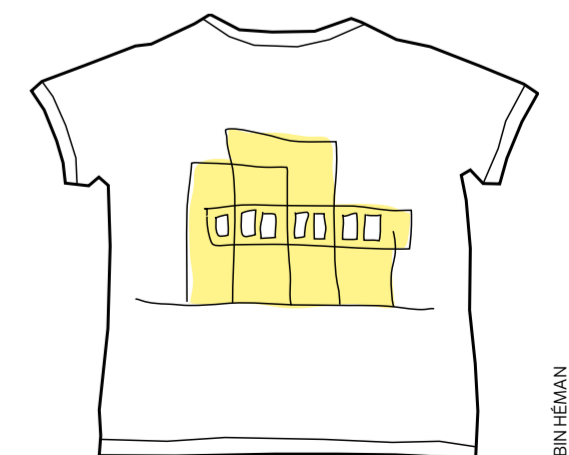
Klein begonnen

„Intussen verkocht ik 's avonds en in het weekend kinderkleding via internet. Dat is klein begonnen toen ik zelf geen leuke kleren kon vinden voor mijn kinderen, maar het winkeltje werd steeds succesvoller. In het begin moest ik merken vragen of ik ze mocht verkopen, maar steeds vaker kwamen ze naar mij toe. Toen ik tijdens mijn werk op kantoor soms dingen deed voor de webshop besefte ik: dit kan zo niet langer. Of ik moest stoppen met de winkel of met mijn baan als architect. Het werd het laatste.

Fier

„Natuurlijk heb ik wel getwijfeld. Zou ik wel genoeg verdienen? En blijft het leuk? Maar ik haal nu veel voldoening uit de winkel en kan mijn creativiteit ook kwijt, bijvoorbeeld in het ontwerpen van flyers en het uitkiezen van de nieuwe collectie. Soms adviseerden anderen me te kiezen voor een bepaald kledingstuk omdat het in de mode komt, maar ik kies alleen voor kleren die ik zelf mooi vind. Toen we onlangs een 'stenen winkel' openden heb ik de verbouwing helemaal uitgetekend en het pand ingericht. Inmiddels zijn ook mijn ouders fier op wat ik heb bereikt.”

ADINDA AKKERMANS

ILLUSTRATIE ROBIN HEMAN

IN HET LAB: NOOIT MEER VAGE ECHO'S

Iedereen kent de vage zwart-witbeelden van een echografie. Daar wil Wim van Hoeve iets aan doen. „Wij ontwikkelen een contrastvloeistof die het beeld zeker twintigmaal scherper maakt.” Als promovendus van de Universiteit Twente ging Van Hoeve aan de slag in het Nanolab. Daar ontwikkelde hij een contrastvloeistof die bestaat uit minuscule nanobubbelletjes, allemaal precies even groot. Dat zorgt voor een veel beter beeld.

SCHOONMAKEN MET NANOBUBBELS

Apparatuur voor onderzoek naar atomen en moleculen moet perfect schoon zijn. Het kleinste stofje kan de boel in de war sturen. Om de meest geavanceerde meetapparatuur proper te houden ontwikkelen Bram Verhagen (29) en David Rivas (34) een schoonmaakproduct. „Niet alleen voor hightechapparatuur, ook juwelen blinken als nooit tevoren”, vertelt Verhagen. Het reinigingsmiddel werkt met nanobubbelletjes en ultrasonisch geluid. Beide ontwikkelaars zijn hiermee gepromoveerd aan het Mesa+ instituut. „Met ultrasonische geluidsgolven laten we ze de bubbelletjes op hun juiste moment exploderen, ideaal om zelfs de kleinste meetapparatuur te reinigen.”